

[Carsten Andersen]

et godt SSP-samarbejde, med de tavshedspligtbestemmelser? Hvad er det, der egentlig er hindrende?

Vi har aldrig nogen sinde været kritiske over for det generelle SSP-samarbejde. Det har vi egentlig altid peget på var en god idé. Det viser vores forslag i dag også. Men vi har altid været meget skeptiske, og vi har spurgt meget interesseret: Hvad er det, der hindrer, at man kan lave det dér?

Nu synes jeg, hr. Nør Christensen egentlig selv skal svare og selv sige, hvor det er, hr. Nør Christensen har oplevet det på sin krop. Hr. Nør Christensen har vel nogle sko på i denne anledning, som egentlig gør, at man skal svare. Ellers bliver det her bare von hørensagen, med at man har hørt noget ude i byen, og det skal nok være rigtigt, fordi der var to, der sagde det.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil tage udgangspunkt i en bemærkning, hr. Carsten Andersen kom med, nemlig at det ville være rart, om man kunne lytte, og det er også blevet sagt af andre.

Det ville nemlig være rart at kunne lytte, det vil jeg også sige til hr. Nør Christensen. Det ville være godt, om han også ville lytte til andre end dem, der siger, der er problemer i forhold til tavshedspligten, lytte til nogle af dem, der siger, hvordan man kan løse problemerne, og lytte til nogle af dem, der siger, at der vil komme problemer, såfremt vi gennemfører det, der er lagt op til, med en vid ophævelse af tavshedspligten.

Hr. Nør Christensen gør noget, der falder lidt i tråd med, hvad jeg i øvrigt sagde i min indledende ordførertale, nemlig nævner ubehagelige motiver og præsenterer det som eksempelvis Socialdemokratiets og SF's, kan jeg forstå, vi, der er ubehagelige principryttere, som går rundt og tror – det er så min tolkning – at SSP-medarbejdere er nogle onde mennesker.

Nej, det tror vi selvfølgelig under ingen omstændigheder, men vi tror, at de mennesker nogle gange får nogle dårlige muligheder for at lave deres arbejde godt nok, fordi man bidrager med forvirring og ikke bidrager med vejledning om, hvilket arbejde der rent faktisk kan gøres, hvilke muligheder man har for at løse de problemer, man vil støde på i ethvert samarbejde og også i ethvert arbejde.

I øvrigt synes jeg, at hr. Nør Christensens bemærkninger kunne tolkes, som om SSP-arbejdet overhovedet ikke virker nogen steder. Sandheden er jo, at det virker ganske overordentlig glimrende, og jo mere generelt sigtet med arbejdet er i de enkelte kommuner, des bedre virker det.

I forhold til den generelle indsats er tavshedspligten ikke et særlig stort problem, heller ikke et problem, der kræver specielle løsninger.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Uden at jeg på nogen måde skal forsøge at nedgøre SSP-samarbejdet, så vil jeg dog gøre opmærksom på, at den tid, politifolk bruger på lange møder vedrørende SSP-samarbejdet, betyder mindre opklaringsarbejde i marken og færre reelle patruljetimer ude i fædrelandet. I sidste instans er det altså et vurderingspørgsmål, hvor meget man får ud af SSP-samarbejdet.

Nør Christensen (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Pia Gjellerup, at megen fortolkning er hun velkommen til at lægge i det, jeg har sagt fra Folketingets talerstol i dag, men at jeg skulle have sagt eller antydnet direkte eller indirekte, at SSP-samarbejdet overhovedet ikke fungerer eller ikke virker, er i den grad en overfortolkning, som kun kan stå for fru Pia Gjellerups egen regning – i parentes: risiko.

Fru Pia Gjellerup siger, at man har skabt nogle dårlige muligheder for, at de mennesker, der er sat til at gøre et arbejde, kan gøre det godt nok. Det, jeg sagde, fru Pia Gjellerup, var, at jeg ikke havde noget imod, at der, når man har en særlig vanskelig eller særlig svær sag, er nogle flere øjne, der får lejlighed til at kigge på den sag, således at disse mennesker i forening kan hjælpe den unge, der er kommet i uføre, væk fra en kedelig, kriminel, ufarbar vej. Det har jeg ganske svært ved at se skulle være forkert.

Og så tilføjede jeg som en rosende bemærkning til de mennesker, der er engageret i SSP, at der jo ikke er tale om mennesker, der arbejder i ondskab eller i vildskab; de gør det jo udelukkende, fordi de vil hjælpe, og de gør en fremragende indsats. Der er altså bare nogle flere øjne, der skal se på de enkelte sager. Det synes jeg ikke man kan vende sig imod.